

Forfatter: Bang, Herman

Titel: Udrag fra LUDVIGSBASSE

Citation: Bang, Herman: "Værker i Mindeudgave", i Bang, Herman: *Værker i Mindeudgave*, Gyldendal, 1920-1921, s. 260. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bang04val-shoot-idm139820234057568/facsimile.pdf> (tilgået 20. september 2021)

Anvendt udgave: Værker i Mindeudgave

Ansigt. Han søgte om et Skriftsted, men fandt det ikke.

—Ja, sagde han saa, en Mo'r er en Mo'r. Gud styrke Dem.

... Der var blevet stille. Man hørte kun Uhrenes Gang og Vaagekonen, naar hun sagte flyttede sig.

Ida sad paa den samme Plads, mødens Sofie listede til og fra.

— Sover hun? hviskede Ida.

— Endnu er hun vaagen.

De hørte igen Uhrenes Gang, mens Sofie tændte et eneste Lys, hvor Stearinen krøllede sig som lange Traade op mod Flammen og faldt.

— Sover hun? spurgte Ida igen.

— Hun er vaagen.

De hørte den hivende Aande og en Stemme, der mumlede.

— Taler hun? spurgte Ida.

Hun havde rejst sig. Hun følte Haabet næsten som et Stik i sit Bryst, da Vaagekonen skød Døren op.

— Har hun spurgt efter mig? Ida kunde næppe tale.

Vaagekonen rystede paa Hovedet:

— Hun spør nok ikke efter nogen mer, sagde hun:

— Nu sover hun.

De stod lidt, lyttende alle tre, foran det stille Lys: hun sov.

— Saa gaar jeg derind, hviskede Ida.

Varsomt tog hun Skoene af og hun gled derind. Et Øjeblik så hun paa Moderens Ansigt. Saa satte hun sig, stille, bag Fodenden af sin Seng, paa Gulvet — uden at drage Aande.

Enkefru Brandt vaagnede ikke mer. Ved Midnat sov hun hen.

— — —

Nu var der koldt og tomt. Fra Dør til Dør kun de hvide og døde Gulve. Paa Væggene blot Plet ved Plet og over dem de rustne Søm.